Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Kapucinski trg 5

Poslovni broj: Povrv-100/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji toga suda Lidiji Krašek, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg zemljišnoknjižnog sudskog savjetnika-specijalista Ivice Franjića, u pravnoj stvari tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., OIB: 43965974818, Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, zastupanog po punomoćnici Maji Krstović, odvjetnici iz Dubrovnika, protiv tuženika ARKA d.o.o., OIB: 75174348671, Varaždin, Aleja kralja Zvonimira 1, zastupanog po punomoćnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu Slaven Šoša i Marina Končić iz Dubrovnika, radi isplate, nakon zaključenog prethodnog postupka i održane glavne rasprave dana 27. listopada 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Dore Štefan, odvjetničke vježbenice u Odvjetničko društvu Brlečić i partneri j.t.d. iz Varaždina, te zamjenika punomoćnika tuženika Svena Jukića, odvjetničkog vježbenika u Zajedničkom odvjetničkom uredu Tušek i Tursan iz Varaždina, te objave presude dana 25. studenoga 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tamare Horvat iz Varaždina, poslovni broj Ovrv-502/2023 od 22. ožujka 2023. godine, u dijelu u kojem je naloženo tuženiku ARKA d.o.o. da tužitelju HEP ELEKTRA d.o.o. namiri glavnicu u ukupnom iznosu od 126,78 EUR (sto dvadeset i šest eura i sedamdeset i osam centi), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

-na iznos od 12,38 EUR od 27. travnja 2022. godine do isplate;
-na iznos od 22,88 EUR od 26. svibnja 2022. godine do isplate;
-na iznos od 22,88 EUR od 24. lipnja 2022. godine do isplate;
-na iznos od 22,88 EUR od 24. srpnja 2022. godine do isplate;
-na iznos od 22,88 EUR od 25. kolovoza 2022. godine do isplate;
-na iznos od 22,88 EUR od 23. rujna 2022. godine do isplate;

po stopi koja se do 31. prosinca 2022. godine određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je

Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tamare Horvat iz Varaždina, poslovni broj Ovrv-502/2023 od 22. ožujka 2023. godine, u preostalom dijelu kojim je tuženiku naloženo namiriti tužitelju iznos preko dosuđenih 126,78 EUR, odnosno za iznos od 4.519,58 EUR, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju HEP Elektra d.o.o. da tuženiku Arka d.o.o. u roku od 15 dana naknadi troškove ovog postupka u iznosu 1.650,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj HEP ELEKTRA d.o.o. podnio je putem punomoćnice prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv tuženika ARKA d.o.o., radi naplate novčane tražbine u ukupnom iznosu od 4.646,36 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. Prijedlog za ovrhu temelji se na izvatku iz poslovnih knjiga, odnosno specifikaciji neplaćenih računa za električnu energiju, za razdoblje od ožujka do rujna 2022. godine. Javni bilježnik Tamara Horvat iz Varaždina donio je dana 22. ožujka 2023. godine rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovrv-502/2023, kojim je tuženiku naloženo da tužitelju podmiri utuženu tražbinu.

2. Tuženik je pravodobno podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi, osporavajući osnovu i visinu utužene tražbine, ističući prigovor nedostatka pasivne legitimacije, prigovor zastare te osporavajući i osnovanost dosuđenih troškova postupka. Rješenjem Općinskog suda u Varaždinu, poslovni broj Povrv-100/2025-3 od 23. rujna 2025. godine, rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene ovršne radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, sukladno odredbi članka 58. stavka 2. Ovršnog zakona.

3. Tuženik je u prigovoru u bitnome naveo kako ne osporava činjenicu da je u određenom razdoblju bio evidentiran kao korisnik pojedinih obračunskih mjernih mjesta, međutim osporava svoju obvezu podmirenja cjelokupne utužene tražbine, a osobito potraživanja koje se odnosi na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961, na adresi Vladimira Nazora 20 u Dubrovniku. Tuženik je istaknuo kako je dana 1. veljače 2022. godine podnio zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije na navedenom obračunskom mjernom mjestu, i to iz razloga što je utvrdio da električnu energiju ne koristi on, već treća osoba, trgovačko društvo Tonikom d.o.o., koje je bez njegove suglasnosti i protivno njegovoj volji koristilo električnu energiju s

predmetnog mjernog mjesta. Tuženik je nadalje naveo kako je tužitelja i nadležnog operatora distribucijskog sustava višekratno upozoravao na navedene okolnosti, na neovlašteno korištenje električne energije te na opasnost koju takav način korištenja može predstavljati za imovinu i sigurnost osoba, ali unatoč tome nije došlo do pravodobne obustave isporuke električne energije. Prema navodima tuženika, tužitelj ga je tijekom cijelog utuženog razdoblja teretio za električnu energiju koju je stvarno koristila treća osoba, i to unatoč činjenici da je bio upoznat s postojanjem spora između tuženika i trgovačkog društva Tonikom d.o.o. u pogledu korištenja predmetne nekretnine i pripadajućeg priključka električne energije. U prilog svojih tvrdnji tuženik se pozvao na dopis Hrvatske energetske regulatorne agencije od 2. studenoga 2022. godine, zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije, dokumentaciju iz predmeta Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj Psp-8/2023, dokumentaciju iz predmeta Ovr-196/2023, kao i na presudu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Povrv-47/2023.

4. Tužitelj je tijekom postupka u cijelosti osporio navode tuženika te je ustrajao kod tužbenog zahtjeva. U svom očitovanju tužitelj je naveo kako se u konkretnom slučaju radi o ukupno tri obračunska mjerna mjesta, i to:
- obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961, na adresi Vladimira Nazora 20, Dubrovnik;
- obračunsko mjerno mjesto broj 1611060920, na adresi Put od Republike 20, Dubrovnik;
- obračunsko mjerno mjesto broj 1611060931, na adresi Put od Republike 20, Dubrovnik.
Tužitelj je posebno istaknuo kako se navodi tuženika o neosnovanosti potraživanja u najvećem dijelu odnose upravo na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961, dok su preostala dva obračunska mjerna mjesta na adresi Put od Republike 20, prema njegovim navodima, nesporna. Tužitelj je naveo kako je tuženik dana 30. studenoga 2021. godine podnio zahtjev za sklapanje ugovora o korištenju mreže na obračunskom mjernom mjestu na adresi Vladimira Nazora 20, Dubrovnik, nakon čega je evidentiran kao korisnik od 1. prosinca 2021. godine. Nadalje, tužitelj je naveo da je nadležnost za fizičko provođenje privremene obustave isporuke električne energije u nadležnosti HEP Operatora distribucijskog sustava d.o.o., a ne tužitelja, zbog čega smatra da se eventualni propust u provođenju obustave ne može staviti na njegov teret. Tužitelj je istaknuo i da je tuženik bio dužan omogućiti pristup obračunskom mjernom mjestu i brojilu radi provođenja obustave, a da to, prema njegovim tvrdnjama, nije učinio. Također je naveo kako eventualno korištenje električne energije od strane društva Tonikom d.o.o. ne može osloboditi tuženika njegove ugovorne obveze prema tužitelju, budući da je tuženik bio evidentiran kao korisnik obračunskog mjernog mjesta, dok je eventualno priključenje treće osobe na unutarnje instalacije odgovornost samog tuženika.

5. U podnesku od 27. svibnja 2026. godine tuženik je dodatno razgraničio svoj stav i viđenje spora prema pojedinim obračunskim mjernim mjestima. U odnosu na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961 na adresi Vladimira Nazora 20, tuženik je ustrajao u tvrdnji da je električnu energiju koristilo društvo Tonikom d.o.o., a ne tuženik, te da je tužitelj bio upoznat s okolnostima korištenja predmetnog priključka. Tuženik je posebno istaknuo da je predmetni prostor, u kojem se nalazi brojilo, bio predmet ranijih sudskih postupaka između njega i društva Tonikom d.o.o., da je društvo Tonikom d.o.o. faktično koristilo električnu energiju s predmetnog obračunskog mjernog mjesta te da

je nakon isključenja električne energije pokrenulo postupak radi smetanja posjeda protiv HEP Operatora distribucijskog sustava d.o.o.. Tuženik se pozvao i na presudu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Povrv-47/2023 od 4. studenoga 2024. godine, kojom je u prethodnom sporu između istih stranaka, a koji se odnosio na potraživanja po istoj pravnoj osnovi i na isto obračunsko mjerno mjesto, platni nalog ukinut u cijelosti, a tužbeni zahtjev tužitelja odbijen. S druge strane, u odnosu na obračunska mjerna mjesta broj 1611060920 i 1611060931, na adresi Put od Republike 20, tuženik je naveo kako su navedena brojila i obračunska mjerna mjesta u njegovu posjedu te da je spreman podmiriti račune koji se na njih odnose, ali samo ukoliko sud utvrdi da je potraživanje po osnovi i visini osnovano. Tuženik je pritom posebno naglasio da ne prihvaća mogućnost da mu se nametne obveza plaćanja potrošnje društva Tonikom d.o.o. na obračunskom mjernom mjestu broj 1611060961 kao uvjet za uredno korištenje električne energije na preostala dva obračunska mjerna mjesta.

6. Tužitelj se u podnesku od 31. srpnja 2026. godine očitovao na navode tuženika, ponavljajući da je upravo tuženik bio evidentiran kao korisnik predmetnog obračunskog mjernog mjesta te da je svojevoljno preuzeo obveze koje proizlaze iz korištenja električne energije. Tužitelj je naveo da je jedini zahtjev za isključenje zaprimio dana 13. srpnja 2022. godine te da je isti proslijedio nadležnom HEP ODS-u d.o.o. na daljnje postupanje. Nadalje, tužitelj je istaknuo kako se tuženik nije pobrinuo za omogućavanje pristupa brojilu, zbog čega nije bilo moguće provesti privremenu obustavu isporuke električne energije. U odnosu na društvo Tonikom d.o.o., tužitelj je naveo da eventualno priključenje tog društva na unutarnje instalacije ne utječe na obveze tuženika prema tužitelju, budući da je korisnik mreže odgovoran za sigurnost, pogon i tehničku ispravnost svojih instalacija i unutarnjeg dijela priključka. Tužitelj je također dostavio konto karticu kao dokaz da utuženi računi nisu podmireni te je predložio da sud, u slučaju osporavanja obračuna, provede odgovarajuće financijsko, odnosno elektrotehničko vještačenje.

7. Tijekom postupka održano je pripremno ročište dana 18. veljače 2026. godine, na kojem su punomoćnici stranaka ostali kod svojih dotadašnjih navoda i dokaznih prijedloga. Tuženik je posebno predložio uvid u spis Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Povrv-47/2023 te u spis Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj Psp-8/2023. Glavna rasprava održana je dana 27. listopada 2026. godine. Na navedenom ročištu zamjenica punomoćnice tužitelja ostala je u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, dok je zamjenik punomoćnika tuženika ostao kod prigovora te predložio ukinuti platni nalog u cijelosti. Sud je izvršio uvid u dokumentaciju tužitelja (list 70-144 spisa), dokumentaciju tuženika (list 148-175 spisa) te odluke Općinskog suda u Dubrovniku (list 181-189 spisa), nakon čega je glavna rasprava zaključena.

8. Na temelju provedenih dokaza, ocjenjujući svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan, i to u dijelu koji se odnosi na obračunska mjerna mjesta na adresi Put od Republike 20 u Dubrovniku, dok je u preostalom dijelu, koji se odnosi na obračunsko mjerno mjesto na adresi Vladimira Nazora 20 u Dubrovniku, tužbeni zahtjev neosnovan.

9. Iz provedenih dokaza proizlazi:
- da je tužitelj tijekom utuženog razdoblja od ožujka do rujna 2022. godine evidentirao tuženika kao korisnika na ukupno tri obračunska mjerna mjesta u Dubrovniku;

- da se dva obračunska mjerna mjesta, brojevi 1611060920 i 1611060931, nalaze na adresi Put od Republike 20 u Dubrovniku;
- da se treće obračunsko mjerno mjesto, broj 1611060961, nalazi na adresi Vladimira Nazora 20 u Dubrovniku;
- da je tužitelj za navedena obračunska mjerna mjesta izdavao račune za električnu energiju, odnosno za naknade koje se odnose na korištenje distribucijske mreže;
- da je tuženik osporio potraživanje koje se odnosi na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961 (na adresi Vladimira Nazora 20), navodeći da je električnu energiju stvarno koristilo društvo Tonikom d.o.o.;
- da je tuženik podnio zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije na obračunskom mjernom mjestu broj 1611060961, datiran 1. veljače 2022. godine;
- da je Hrvatska energetska regulatorna agencija u svom dopisu od 2. studenoga 2022. godine razmatrala postupanje HEP Elektre d.o.o. i HEP Operatora distribucijskog sustava d.o.o. vezano uz navedeni zahtjev;
- da iz dopisa HERA-e proizlazi kako je zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije bio dostavljen tužitelju 13. srpnja 2022. godine, nakon čega je proslijeđen nadležnom operatoru distribucijskog sustava;
- da iz istog dopisa proizlazi kako je nadležni operator distribucijskog sustava naveo da nije bilo moguće provesti obustavu isporuke električne energije zbog nemogućnosti pristupa brojilu, odnosno zbog okolnosti na lokaciji predmetnog mjernog mjesta;
- da se u odnosu na obračunska mjerna mjesta na adresi Put od Republike 20 u Dubrovniku ne vodi evidentirana potrošnja električne energije, već se obračunavaju naknade za korištenje distribucijske mreže;
- da je tuženik u podnesku od 27. svibnja 2026. godine izričito naveo da je spreman podmiriti potraživanja koja se odnose na navedena dva obračunska mjerna mjesta, pod uvjetom da sud utvrdi njihovu osnovanost po osnovi i visini;
- da je između tuženika i društva Tonikom d.o.o. postojao spor u vezi s korištenjem nekretnine i električne energije na lokaciji Vladimira Nazora 20 u Dubrovniku;
- da su u vezi s navedenim odnosom vođeni sudski postupci pred Općinskim sudom u Dubrovniku, uključujući postupak poslovni broj Psp-8/2023;
- da je tuženik dostavio i presudu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Povrv-47/2023 od 4. studenoga 2024. godine, kojom je u ranijem sporu između istih stranaka, vezanom uz isto obračunsko mjerno mjesto, platni nalog ukinut u cijelosti, a tužbeni zahtjev tužitelja odbijen.

10. Uzimajući u obzir navedena utvrđenja, sud je najprije ocijenio osnovanost potraživanja koje se odnosi na obračunska mjerna mjesta broj 1611060920 i 1611060931, na adresi Put od Republike 20 u Dubrovniku. Iz dopisa Hrvatske energetske regulatorne agencije od 2. studenoga 2022. godine jasno proizlazi da se na navedenim obračunskim mjernim mjestima ne evidentira potrošnja električne energije, već da se za ista obračunavaju naknade za korištenje distribucijske mreže. Navedeno je u skladu s dokumentacijom tužitelja, odnosno računima i specifikacijama obračuna, iz kojih proizlazi da se za navedena obračunska mjerna mjesta obračunavaju fiksne naknade, bez iskazane potrošnje električne energije. Sud je stoga prihvatio navode tužitelja u dijelu u kojem se potraživanje odnosi na navedene dvije obračunske mjerne jedinice, budući da je iz dostavljene dokumentacije moguće utvrditi osnovu i visinu predmetnih naknada. Naime, iz računa za ožujak 2022. godine proizlazi da ukupna naknada za dva obračunska mjerna mjesta iznosi 82,60 kuna, uvećano za PDV, odnosno ukupno 93,34 kune, što preračunato prema fiksnom tečaju konverzije iznosi 12,38 EUR. Za sljedeća obračunska razdoblja, od travnja do rujna 2022. godine,

iz dostavljene dokumentacije proizlazi ukupna naknada za oba obračunska mjerna mjesta od 152,60 kuna, uvećano za PDV, odnosno ukupno 172,44 kune, što preračunato u eure iznosi 22,88 EUR za pojedino obračunsko razdoblje. Upravo navedeni iznosi proizlaze iz pojedinačnih obračuna za obračunska mjerna mjesta broj 1611060920 i 1611060931, pri čemu su u računima za kolovoz i rujan 2022. godine predmetne naknade iskazane zajedno s naknadama koje se odnose na treće obračunsko mjerno mjesto. Sud je posebno cijenio činjenicu da tuženik u svom podnesku od 27. svibnja 2026. godine nije osporio da se navedena dva obračunska mjerna mjesta nalaze u njegovu posjedu, niti je osporio da je upravo on osoba koja je koristila predmetne priključke i pripadajuća brojila. Naprotiv, tuženik je izričito naveo da je spreman podmiriti potraživanja koja se odnose na navedena obračunska mjerna mjesta, ukoliko sud utvrdi da su ista osnovana po osnovi i visini. Sud stoga smatra da je tužitelj u odnosu na navedena obračunska mjerna mjesta dostavio dostatnu dokumentaciju iz koje proizlaze postojanje obveze, način obračuna i visina naknada. Budući da tuženik nije dokazao da je navedene iznose podmirio, niti je dostavio dokaz o prestanku obveze plaćanja naknada za korištenje distribucijske mreže, sud je u tom dijelu prihvatio tužbeni zahtjev. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tužitelj dokazao osnovanost potraživanja u ukupnom iznosu od 149,66 EUR, koji se odnosi isključivo na dva obračunska mjerna mjesta na adresi Put od Republike 20 u Dubrovniku.

11. Međutim, u odnosu na potraživanje koje se odnosi na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961, na adresi Vladimira Nazora 20 u Dubrovniku, sud je prihvatio odlučne navode tuženika te zaključio kako tužitelj nije dokazao osnovanost svoje tražbine u tom dijelu. Naime, za razliku od prethodno navedenih obračunskih mjernih mjesta, na kojima se obračunavaju isključivo naknade za korištenje distribucijske mreže, na obračunskom mjernom mjestu broj 1611060961 evidentirana je značajna potrošnja električne energije, za koju tužitelj tereti upravo tuženika. Tuženik je tijekom postupka dosljedno tvrdio da predmetnu električnu energiju nije koristio on, već društvo Tonikom d.o.o., koje je u utuženom razdoblju faktično koristilo prostor i električnu energiju s navedenog obračunskog mjernog mjesta. Sud smatra da navedeni navodi tuženika nisu ostali na razini paušalnih tvrdnji, već su potkrijepljeni dokumentacijom koja se odnosi na postupke vođene između tuženika, društva Tonikom d.o.o. i HEP Operatora distribucijskog sustava d.o.o. Posebno je značajan dopis Hrvatske energetske regulatorne agencije od 2. studenoga 2022. godine, iz kojeg proizlazi da je tuženik podnosio zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije na predmetnom obračunskom mjernom mjestu, te da je navedeni zahtjev bio predmet razmatranja nadležnog regulatornog tijela. Iz sadržaja navedenog dopisa proizlazi da je HEP Elektra d.o.o. dana 13. srpnja 2022. godine zaprimila elektroničkim putem zahtjev tuženika za privremenu obustavu isporuke električne energije, koji je datiran 1. veljače 2022. godine, te da je isti proslijeđen nadležnom operatoru distribucijskog sustava na postupanje. Nadalje, iz istog dopisa proizlazi da je nadležni operator distribucijskog sustava naveo kako je izdao nalog za privremenu obustavu isporuke električne energije na predmetnom obračunskom mjernom mjestu, međutim da obustavu nije bilo moguće provesti zbog okolnosti na lokaciji, odnosno zbog nemogućnosti pristupa brojilu. Navedeno je osobito važno jer potvrđuje da je tuženik poduzeo radnje radi prestanka isporuke električne energije na predmetnom obračunskom mjernom mjestu te da je o postojanju problema obavijestio nadležna tijela. Sud pritom smatra da se ne može zanemariti činjenica da je tuženik zahtjev za privremenu obustavu podnio upravo zbog toga što je tvrdio da električnu energiju

koristi treća osoba, protivno njegovoj volji, te da daljnja isporuka električne energije na takav način predstavlja opasnost za imovinu i sigurnost osoba.

12. U tom smislu sud je posebno cijenio odredbu članka 102. Općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom, koji su vrijedili u utuženom razdoblju. Navedenom odredbom korisniku mreže koji je vlasnik ili nositelj prava na građevini, odnosno njezinu dijelu, omogućeno je podnošenje zahtjeva za privremenu obustavu isporuke električne energije na obračunskom mjernom mjestu. Istom odredbom propisana je obveza operatora sustava da postupi po takvom zahtjevu, odnosno da u slučaju kada zahtjev ne odobri ili kada privremenu obustavu nije moguće izvršiti, o tome obavijesti korisnika mreže i navede razloge zbog kojih zahtjevu nije udovoljeno. Nadalje, odredba članka 98. Općih uvjeta propisuje obvezu operatora sustava da, kada korisnik mreže onemogućava pristup obračunskom mjernom mjestu, privremenu obustavu isporuke električne energije provede na tehnički izvediv način i u najkraćem mogućem roku. Iz sadržaja dopisa HERA-e proizlazi da je predmetni zahtjev bio predmet postupanja nadležnih tijela, ali da nije došlo do pravodobnog i učinkovitog rješenja situacije koja je nastala na predmetnom obračunskom mjernom mjestu. Pritom sud posebno ističe da se odgovornost za neprovedenu privremenu obustavu ne može automatski pripisati tuženiku samo na temelju činjenice da obustava nije fizički izvršena. Naime, iz dokumentacije proizlazi da je predmetna nekretnina bila u posjedu treće osobe, odnosno društva Tonikom d.o.o., te da tuženik nije imao nesmetan pristup predmetnom prostoru i brojilu. Stoga, sama činjenica da nadležni operator distribucijskog sustava nije uspio provesti obustavu isporuke električne energije ne predstavlja dostatan dokaz da je tuženik namjerno ili neosnovano onemogućio njezino provođenje. Tužitelj nije dostavio dokumentaciju iz koje bi nedvojbeno proizlazilo da je upravo tuženik osobno onemogućio pristup brojilu ili da je svojim postupanjem spriječio provođenje obustave. Upravo suprotno, iz dokumentacije koju je dostavio tuženik proizlazi da je postojao stvarni spor oko korištenja predmetne nekretnine i priključka električne energije, kao i da je treća osoba nastavila koristiti električnu energiju unatoč protivljenju tuženika.

13. Sud je nadalje cijenio i dokumentaciju iz predmeta Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj Psp-8/2023. Iz zapisnika s ročišta održanog 4. svibnja 2023. godine proizlazi da je društvo Tonikom d.o.o. pokrenulo postupak radi smetanja posjeda protiv HEP Operatora distribucijskog sustava d.o.o., a u vezi s isključenjem isporuke električne energije na predmetnom obračunskom mjernom mjestu. Iz sadržaja zapisnika proizlazi da se u navedenom postupku raspravljalo o korištenju električne energije putem predmetnog obračunskog mjernog mjesta, o načinu na koji je električna energija bila dovedena do prostora koji koristi društvo Tonikom d.o.o. te o okolnostima isključenja električne energije. Navedena dokumentacija potvrđuje da pitanje stvarnog korištenja električne energije na predmetnoj lokaciji nije bilo sporno samo u odnosu između tuženika i tužitelja, već je bilo predmetom i zasebnog sudskog postupka u kojem je sud raspravljao o korištenju predmetnog priključka i posjedovnoj zaštiti društva Tonikom d.o.o.. Sud je cijenio i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-75/2023 od 2. veljače 2023. godine, kojim je osnovan sudski polog u korist HEP OPSKRBE d.o.o. i HEP ELEKTRE d.o.o. za iznos od 5.022,89 EUR, a u vezi s potraživanjem za isporučenu električnu energiju na predmetnoj lokaciji. Iako navedeno rješenje samo po sebi ne dokazuje da je iznos sudskog pologa doista uplaćen niti da je utužena tražbina u ovom postupku podmirena, ono potvrđuje postojanje zasebnog pravnog odnosa i spora u vezi s korištenjem električne energije na predmetnom

obračunskom mjernom mjestu, kao i činjenicu da je društvo Tonikom d.o.o. poduzimalo radnje radi reguliranja plaćanja električne energije koju je koristilo. Sud stoga navedenu dokumentaciju nije cijenio kao dokaz izvršenog plaćanja predmetnog potraživanja, već kao dokaz relevantan za ocjenu okolnosti stvarnog korištenja električne energije na predmetnoj lokaciji.

14. Posebnu dokaznu važnost sud je dao i presudi Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Povrv-47/2023 od 4. studenoga 2024. godine. Iz navedene presude proizlazi da je u ranijem postupku između istih stranaka, a koji se odnosio na potraživanje tužitelja za isporučenu električnu energiju na istom obračunskom mjernom mjestu broj 1611060961, platni nalog ukinut u cijelosti, a tužbeni zahtjev tužitelja odbijen. Sud je svjestan da se navedena presuda odnosi na drugo obračunsko razdoblje te da, prema navodima tuženika, protiv iste postoji žalbeni postupak pred nadležnim Županijskim sudom u Vukovaru, zbog čega se njezin učinak u ovom postupku ne može poistovjetiti s učinkom pravomoćno presuđene stvari. Međutim, navedena presuda relevantna je kao dokaz da je između istih stranaka već bio predmet raspravljanja odnos koji se odnosi na isto obračunsko mjerno mjesto, istu vrstu potraživanja i istovjetne okolnosti u vezi s korištenjem električne energije od strane društva Tonikom d.o.o.. Sud je stoga navedenu presudu cijenio kao dio ukupne dokazne građe, a ne kao odluku koja bi sama po sebi vezivala sud u ovom postupku. Posebno je značajno da je i u navedenom predmetu raspravljano o činjenici da je tuženik podnio zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije, da je predmetno obračunsko mjerno mjesto koristila treća osoba te da tužitelj nije dostavio dostatne dokaze o osnovanosti svoje tražbine prema tuženiku. Navedene okolnosti u bitnome odgovaraju obrani tuženika u ovom postupku.

15. Sud nije prihvatio argumentaciju tužitelja da sama činjenica evidentiranja tuženika kao korisnika obračunskog mjernog mjesta automatski dokazuje njegovu obvezu podmirenja cjelokupne potrošnje električne energije koja je evidentirana na predmetnom brojilu, neovisno o okolnostima stvarnog korištenja električne energije i poduzetim radnjama radi privremene obustave isporuke. Naime, nije sporno da je tuženik podnio zahtjev za evidentiranje kao korisnika obračunskog mjernog mjesta, niti je sporno da je u određenom razdoblju bio evidentiran u poslovnim evidencijama tužitelja. Međutim, u konkretnom slučaju potrebno je razlikovati formalni status evidentiranog korisnika od pitanja stvarnog korištenja električne energije i odgovornosti za potrošnju u okolnostima u kojima je korisnik pravodobno upozoravao na korištenje priključka od strane treće osobe i zahtijevao privremenu obustavu isporuke. Sud smatra da tužitelj nije dokazao da je tuženik stvarno koristio električnu energiju koja je predmet velikih utuženih računa na obračunskom mjernom mjestu broj 1611060961. Tužitelj je dostavio račune i konto karticu iz kojih proizlazi da su računi izdani na ime tuženika i da su evidentirani kao nepodmireni, međutim navedene isprave same po sebi ne otklanjaju prijepor oko toga tko je stvarno koristio električnu energiju na predmetnoj lokaciji. Računi i izvadak iz poslovnih knjiga predstavljaju dokumentaciju o obračunu i evidentiranju tražbine kod tužitelja, ali ne mogu sami za sebe predstavljati konačan dokaz da je upravo tuženik osoba koja je dužna snositi cjelokupnu utuženu potrošnju, osobito u situaciji kada tuženik osporava takvu obvezu i za svoje tvrdnje dostavlja konkretnu dokumentaciju. Tužitelj se poziva na činjenicu da je električna energija uredno isporučena do brojila, a da eventualna potrošnja nakon brojila predstavlja odgovornost korisnika unutarnjih instalacija. Međutim, u ovom postupku nije provedeno elektrotehničko vještačenje niti je dostavljena tehnička dokumentacija

iz koje bi se nedvojbeno moglo utvrditi na koji je način društvo Tonikom d.o.o. bilo priključeno na predmetno obračunsko mjerno mjesto, gdje se nalazilo mjesto priključenja i je li potrošnja električne energije koja je evidentirana na brojilu doista nastala korištenjem električne energije od strane tuženika ili treće osobe. Sama tvrdnja tužitelja da se eventualni priključak treće osobe nalazio iza brojila, odnosno na unutarnjim instalacijama, nije dostatna da bi se bez daljnjih dokaza odbacili navodi tuženika potkrijepljeni dokumentacijom iz drugih sudskih i upravnih postupaka. Sud posebno naglašava da tuženik nije samo naknadno osporio račune nakon njihova dospijeća, već je još prije utuženog razdoblja podnio zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije, upravo zbog okolnosti koje su kasnije postale predmetom ovog postupka. Stoga sud smatra da je tužitelj, unatoč saznanjima o postojanju problema na predmetnom obračunskom mjernom mjestu i unatoč zahtjevu za privremenu obustavu, morao dokazati ne samo da je električna energija evidentirana na brojilu, već i da za njezinu naplatu u konkretnim okolnostima postoji osnovana obveza upravo na strani tuženika, a takav dokaz tužitelj nije pružio.

16. Nadalje, sud nije prihvatio ni tvrdnju tužitelja da je za neprovedenu privremenu obustavu isporuke električne energije isključivo odgovoran tuženik. Naime, iz dopisa HERA-e proizlazi da je zahtjev tuženika bio predmet postupanja nadležnih tijela, da je isti proslijeđen HEP Operatoru distribucijskog sustava d.o.o. te da je navedeni operator imao mogućnost i obvezu postupiti sukladno Općim uvjetima za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom. Tužitelj je tijekom postupka tvrdio da nije nadležan za fizičko provođenje obustave, što sud ne dovodi u pitanje. Međutim, navedena okolnost ne znači da se tužitelj može u cijelosti osloboditi potrebe dokazivanja osnovanosti svoje tražbine prema tuženiku, osobito kada je upravo tužitelj izdavao račune na ime tuženika i zahtijevao njihovo podmirenje, a iz dokumentacije proizlazi da je postojao problem u vezi s korištenjem predmetnog obračunskog mjernog mjesta od strane treće osobe. Sud pritom ne smatra da se svaki propust operatora distribucijskog sustava automatski može pripisati tužitelju, već smatra da tužitelj nije dokazao okolnosti koje bi u konkretnom slučaju opravdale njegovo potraživanje cjelokupnog iznosa potrošnje od tuženika. Posebno se ističe da tužitelj nije dostavio zapisnike o pokušajima isključenja, dokaze o tome tko je onemogućio pristup brojilu niti drugu dokumentaciju iz koje bi proizlazilo da je tuženik bio u stvarnoj mogućnosti osigurati pristup predmetnom mjernom mjestu. Stoga sud ne prihvaća tvrdnju da je samo evidentiranje tuženika kao korisnika, bez razmatranja svih ostalih utvrđenih okolnosti, dovoljno za zaključak da je tuženik dužan platiti cjelokupnu potrošnju električne energije koju tužitelj potražuje po osnovi predmetnog obračunskog mjernog mjesta.

17. Sud je također cijenio navode tužitelja da tuženik nije pravodobno prigovorio pojedinačnim računima. Međutim, činjenica da tuženik nije podnio prigovor na svaki pojedini račun ne predstavlja sama po sebi dokaz da je prihvatio postojanje obveze niti da je priznao osnovanost potraživanja. Posebno kada je tuženik tijekom postupka osporio osnovu tražbine, istaknuo prigovor pasivne legitimacije te dostavio dokumentaciju koja se odnosi na zahtjev za privremenu obustavu isporuke i korištenje električne energije od strane treće osobe, sud je dužan ocijeniti stvarnu osnovanost potraživanja, a ne samo činjenicu da je račun izdan i da nije pravodobno osporen. Izostanak prigovora na pojedinačne račune ne može nadomjestiti dokazivanje postojanja obveze upravo na strani tuženika.

18. U odnosu na prigovor pasivne legitimacije sud smatra da je isti osnovan u dijelu koji se odnosi na potrošnju električne energije na obračunskom mjernom mjestu broj 1611060961. Iz ukupnosti provedenih dokaza proizlazi da je stvarno korištenje električne energije na predmetnoj lokaciji bilo povezano s korištenjem prostora od strane društva Tonikom d.o.o., a ne s redovitim korištenjem od strane tuženika. Tuženik je ukazivao na činjenicu da je društvo Tonikom d.o.o. koristilo predmetni prostor i električnu energiju, da je protiv takvog korištenja poduzimao pravne radnje te da je zahtijevao privremenu obustavu isporuke električne energije. Tužitelj, s druge strane, nije dostavio dostatne dokaze kojima bi osporio navedene okolnosti, već je svoju argumentaciju u najvećem dijelu temeljio na činjenici da je tuženik formalno bio evidentiran kao korisnik mjernog mjesta. Sud smatra da navedeno nije dostatno za prihvaćanje tužbenog zahtjeva u ovom dijelu. Pritom sud ne odlučuje o eventualnoj odgovornosti društva Tonikom d.o.o. prema tužitelju, niti o međusobnim imovinskopravnim odnosima između tuženika i tog društva, već isključivo ocjenjuje je li tužitelj dokazao postojanje svoje tražbine prema tuženiku. Kako takva tražbina nije dokazana u odnosu na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961, sud je u tom dijelu prihvatio prigovor tuženika i zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

19. U odnosu na prigovor zastare sud je utvrdio da isti nije osnovan. Naime, utužena potraživanja odnose se na račune za razdoblje od ožujka do rujna 2022. godine, dok je prijedlog za ovrhu podnesen tijekom 2023. godine. S obzirom na to da se radi o isporuci električne energije za poslovne potrebe trgovačkog društva, a ne za potrebe kućanstva, ne primjenjuje se posebni jednogodišnji zastarni rok koji se odnosi na određene tražbine za isporučene komunalne usluge kućanstvima. U konkretnom slučaju nije protekao ni opći zastarni rok koji bi doveo do prestanka mogućnosti sudskog ostvarivanja tražbine. Stoga je sud prigovor zastare ocijenio neosnovanim, ali navedeno nije utjecalo na odluku o odbijanju dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961, budući da taj dio nije osnovan iz razloga nedokazanosti tražbine prema tuženiku.

20. Slijedom svega navedenog, sud je zaključio da je tužitelj dokazao osnovanost svog potraživanja samo u odnosu na dva obračunska mjerna mjesta na adresi Put od Republike 20 u Dubrovniku, dok nije dokazao osnovanost potraživanja koje se odnosi na obračunsko mjerno mjesto broj 1611060961 na adresi Vladimira Nazora 20 u Dubrovniku. U odnosu na navedeno obračunsko mjerno mjesto sud je prihvatio obranu tuženika, osobito u dijelu koji se odnosi na podneseni zahtjev za privremenu obustavu isporuke električne energije, okolnosti stvarnog korištenja predmetnog priključka od strane treće osobe, postupanje nadležnog operatora distribucijskog sustava te dokumentaciju iz ranijih sudskih postupaka. Sud smatra da tužitelj nije ispunio teret dokazivanja koji proizlazi iz odredbi članka 219. i članka 221.a Zakona o parničnom postupku, jer nije dokazao da je upravo tuženik dužan podmiriti iznose koji se odnose na potrošnju električne energije na navedenom obračunskom mjernom mjestu. Slijedom toga, primjenom odredbi Zakona o parničnom postupku koje uređuju odlučivanje o prigovoru protiv platnog naloga, valjalo je platni nalog djelomično održati na snazi u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev dokazan, a u preostalom dijelu ga ukinuti i tužbeni zahtjev odbiti. Stoga je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

21. Što se tiče odluke o troškovima postupka, ista se temelji na odredbi članka 154. stavka 5. ZPP-a. Naime, tužitelj u ovom postupku je tek u neznatnom dijelu uspio sa svojim tužbenim zahtjevom, odnosno tuženik je uspio gotovo u cijelosti sa svojim

tvrdnjama o neosnovanosti tužbenog zahtjeva. Iz troškovnika tuženika od 27. listopada 2026. godine proizlazi da tuženik potražuje naknadu troškova za sastav prigovora, sastav podneska od 27. svibnja 2026. godine te zastupanje na ročištima održanima 2. lipnja 2026., 8. rujna 2026. i 27. listopada 2026. godine, uz vrijednost boda od 2,00 EUR, PDV od 25% te sudske pristojbe. Konkretno, tuženiku se na ime troškova postupka priznaje trošak sastava prigovora u iznosu od 200,00 EUR, uvećano za PDV od 25 % u iznosu od 50,00 EUR, odnosno ukupno 250,00 EUR; trošak sastava podneska od 27. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR, uvećano za PDV od 25 % u iznosu od 50,00 EUR, odnosno ukupno 250,00 EUR; trošak zastupanja na ročištu održanom 2. lipnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR, uvećano za PDV od 25 % u iznosu od 50,00 EUR, odnosno ukupno 250,00 EUR; trošak zastupanja na ročištu održanom 8. rujna 2026. u iznosu od 200,00 EUR, uvećano za PDV od 25 % u iznosu od 50,00 EUR, odnosno ukupno 250,00 EUR; te trošak zastupanja na ročištu održanom 27. listopada 2026. u iznosu od 200,00 EUR, uvećano za PDV od 25 % u iznosu od 50,00 EUR, odnosno ukupno 250,00 EUR. Nadalje, tuženiku se priznaje i trošak sudskih pristojbi u ukupnom iznosu od 400,00 EUR. Slijedom navedenog, tuženiku se na ime troškova postupka priznaje ukupan iznos od 1.650,00 EUR. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

U Varaždinu, 25. studenoga 2026.

Sutkinja
Lidija Krašek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

Ukoliko je stranka bila uredno obavještena o ročištu za objavu presude, a istom ročištu nije pristupila tada će se dan objave presude na e-oglasnoj ploči smatrati kao dan primitka pismenog otpravka presude.

U slučaju da stranka nije bila uredno obavještena o ročištu za objavu tada će joj se pismeni otpravak presude dostaviti putem pošte te će se kao dan primitka uzeti dan kada joj je ista uručena od strane službenika pošte.

U razdoblju od 1. – 15. kolovoza rokovi za žalbu ne teku.

Dostaviti:
1/ Odvjetnica Maja Krstović iz Dubrovnika (za tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o.)
2/ Zajednički odvjetnički ured Slaven Šoša i Marina Končić iz Dubrovnika (za tuženika ARKA d.o.o.)

Broj zapisa: **9-30890-9844c**

Kontrolni broj: **0a972-9ddfd-59d67**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.